

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ของดีผู้ที่จะนับถือมีน้อย

พูดถึงเรื่องฝนเรื่องลมนี้เราก็มีหนเดียวในชีวิตของเรากรรมฐาน โถ มันจริงๆ นะ ลมนี้ คือที่แรกเดินจงกรมอยู่ตอน ๕ โมงเย็น มองไปทางด้านทิศตะวันตก เห็นเมฆเหลืองไปหมดเลย มองดูเมฆเหลืองไปหมด โอ๊ย นี่ไม่ใช่ฝนมันจะเอาลมใหญ่มาเทรอ มันเดือนเมษานี้กำลังฟ้าฝนด้วย ตกกลางคืน ๓ ทุ่ม โห เอาจริงๆ นะต้นยางนี่คอกขาดๆ เลย แล้วเราอยู่ข้างล่าง มันขาดตกไปนั่นๆ เลยนะ ทางด้านนี้ต้นไม้ใหญ่ไม่มี ด้านที่เราอยู่ต้นไม้ใหญ่ ต้นยางทั้งต้นมันเอาคอกขาดไปเลย ตัดตกลงไปตุ้มลงโน้นๆ คราวนี้ แหม ภาษาอีสานเขาเรียกว่า โสตาย เรียกว่าสละตายเลย เสียงลมจริงๆ มันไม่ใช่เสียงอืดๆ อาดๆ นะ มันเป็นเสียงเหล็กเสียงหอกมาเลยหวีๆ ฟ้าอย่างทั้งต้นกิ่งใหญ่ๆ นี่ขาดๆ เลย รุนแรงมากทีเดียว ต้นไม้ไผ่อยู่ตรงนี้ กลดเราอยู่ข้างล่าง ไม้ไผ่นี้กลดๆ กลดของเราีกกลดๆ เราก็หมอบ ก็มันไปไหนไม่ได้กลางคืน มันเอาเต็มเหนี่ยวเลย

เข้าไปบิณฑบาต ดูหมู่บ้าน คอกขาดเหมือนกันบ้านก็ดี มันยกไปหมดสังกะสี หล้า ไม่มีเหลือเลย เข้าเดินไปบิณฑบาต บ้านที่มีต้นไม้ปิดบังบ้างก็ไม่ใช่ไร ตั้งแต่เที่ยวมา ลมคราวนี้เป็นครารุนแรงมาก แต่ก็ไม่ปรากฏว่าชาวบ้านเสียหายหรือล้มตายกันนะ เราก็รอดตายเหมือนกัน มีหนเดียวเท่านั้นละ อู๊ย พิลึกจริงๆ คราวนั้นก็เรียกว่าไม่มีที่ไปฝนตก และตอนสามทุ่มกลางคืนไปไหนไม่ได้ ต้องหมอบคอยตายอยู่นั่น ทางอำเภอศรีสงคราม ตอนเดือนเมษาเที่ยวมาทางนั้น เข้าไปทางภูสิงห์ ภูวัว ภูลังกา ลมมันพิลึกพิลั่น จากนั้นก็ไม่เคยเห็นที่ไหน มีหนเดียว โห้ เวลามันมาจริงๆ ลมไม่ใช่เล่นนะ เสียงมันไม่ใช่เสียงหวือๆ หวาๆ นะ มันเป็นเสียงเหล็กเสียงหอกมาเลย หวีๆ ฟ้าแต่ว่าต้นยางกิ่งใหญ่ๆ บางต้นคอกขาดไปเลย ขาดๆ ฟ้ามันรุนแรงขนาดนั้น มันยกไปตกนั่นนะ ขาดนี้แล้วลมมันยกไปตกโน้นๆ

เมื่อวานนี้ก็ไปส่งอาหารโรงพยาบาลบุงคล้า เราไม่ได้ไปนาน นี่ก็แร้นแค้นกันดารมาก เราสร้างบ้านพักเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลหลังหนึ่ง แล้วให้อะไรบ้างก็ไม่มี ลืม เมื่อวานตั้งหน้าไปส่งแล้วก็มาทางหนองคายเลย เราไปทางนี้ออกทางสว่าง ออกเซกา ออกไปทางบ้านแพง หักมาทางบุงคล้า พอเข้าโรงพยาบาลเอาของลงเสร็จเรียบร้อยแล้วก็นั่งดูนี่ พุดธรรมะสัก ๑๕ นาที จากนั้นก็ออกมาทางหนองคาย ระยะทางไปทางนี้ลัดกว่ากัน ๒๗ กิโลเมตร

ทางสายหนองคายยาวกว่านี้ ๒๗ กิโลเมตร เราคอยดูเวลา เพราะทางนี้มันอ้อมแอ้มๆ ทางหนองคายมันพุ่งเลย ทางยาวกว่ากัน ๒๗ กิโลเมตร เราคอยดูนาฬิกาเวลามันจะขนาดไหน เวลาพอๆ กัน ทางหนองคายยาวกว่า ๒๗ กิโลเมตร ยาวกว่าทางนี้ เวลาไปถึงแล้วเวลาเท่ากัน คือทางนี้มันอ้อม รถวิ่งสะดวกไม่ได้ ทางสายหนองคายมันตรงแนว พุ่งตลอด ๒๗ กิโลเมตรก็ตาม ย่นเวลาลงมาเท่ากัน

ไปก็ดูฟ้าดูฝนน้ำทำอะไรก็พอเป็นไปทุกแห่ง ดูตลอด เราดูทางภายนอก ดูทางภายใน ทางภายนอกก็การทำมาหาเลี้ยงชีพ ใครอยู่ที่ไหนอาศัยอะไร เช่นทางภาคอีสานเรานี้เป็นภาคคนจน เราพูดอย่างตรงไปตรงมาเป็นภาคคนจน หาอยู่หากินตามไร่ตามนา เพราะฉะนั้นจึงดูน้ำดูท่า ฝนตกฝนลงที่ไหน แห้งแล้งที่ไหนชุ่มชื้น นี่ละสภาพทางนี้อยู่ด้วย พวกไร่พวกนาถ้าไม่มีน้ำมีทำไม่ได้ทำนา อดอยากขาดแคลน เราเห็นได้ชัดเจน ภาคอีสานนี้ภาคกลางนะเสียง ถ้าภาคกลางไม่เสียงมันตายแล้วนะภาคอีสานเรา เป็นภาคคนจน เพราะหน้าแล้งนี้จะทำอะไรไม่ได้เลย ไม่มีน้ำ ขาดน้ำขาดท่า จะให้คัดน้ำมาจากทางไหนก็ไม่มี ไม่มีทาง

เพราะฉะนั้นเวลาทำนาแล้วหลังไหลเข้าไปทางภาคกลาง ไปทำงานทำการ ขนอาหารมาเลี้ยงครอบครัว อยู่กันได้เพราะภาคกลางเสียงนะ เป็นแต่ไหนแต่ไรมานะ ไปภาคกลางแล้วไปจังหวัดนั้นจังหวัดนี้ ทำงานที่นั่นที่นี้แล้วมาพอเลี้ยงครอบครัว เพราะหน้าแล้งทำงานอะไรไม่ได้เลย ไม่มีงานทำ แห้งแล้ง ถ้าหากว่ามีฟ้ามีฝนนี้เขาก็ทำได้เหมือนกัน เราจะได้เห็นได้อย่างอำเภอกุมภวาปีนี้แม่น้ำลำปาวนี้ไหลผ่านไปทางกาฬสินธุ์นี้ ไปที่ไหนๆ เขาคัดน้ำออกๆ ทำไร่นานี้ โอ้ย เขียวป้อเลยข้างทาง ก็อย่างนั้นแล้ว

ถ้าที่ไหนมีน้ำแล้วก็ทำนาได้ การทำมาหาเลี้ยงชีพก็สะดวก อันนี้นอกนั้นมันไม่มีมันวิ่งลงไปภาคกลาง ภาคกลางเป็นพ่อเป็นแม่เลี้ยงดูมาตลอดนะภาคอีสาน เพราะหน้าแล้งมันต้องวิ่งละ วิ่งเข้าไป เป็นภาคคนจน เราพูดอย่างตรงไปตรงมา แต่มีดีอย่างหนึ่งคือภาคอีสานทางน้ำใจดี ทุกข์จนทางการทำมาหาเลี้ยงชีพ แต่น้ำใจดี มีความกว้างขวางทั่วๆ ไป เราไปที่ไหนๆ ดู น้ำใจดี อยู่กันได้นะ ทุกข์จนขั้นแค่นั้นเท่าไรก็แบ่งปันปันส่วนกัน กินไปด้วยจิตใจที่กว้างขวาง อันนี้ละพอพุงอยู่กันได้นะ

บรรดาภาคทั้งหลายนี้มีภาคอีสานนี้ที่จนตรอกจนมุม คือน้ำท่าที่จะไหลมาจากทางไหนๆ ผ่านไร่นานาพอจะได้ทำหรือปลูกสร้างอะไรหน้าแล้งไม่มี นี่เสียตรงนี้ เราจะตำหนิใครก็ได้ เพราะทางน้ำมันไม่มีเลย อย่างภาคอื่น อย่างภาคเหนือน้ำไหลมาทุกหนทุกแห่ง มีหน้าซำยังมีเขื่อนกันเอาไว้ ลงมาหล่อเลี้ยงทางภาคกลางภาคไหนไปหมด ภาคเหนือ

น้ำไหลมาถึงไปหมดเลย ภาคนี้ไม่มีเลย นี่ซิมันเสียตรงนี้ พอทำนาเสร็จแล้วถ้าปีไหนฝนดีนี้ เขาก็สมบูรณ์ พวกข้าวของเขาก็สมบูรณ์พอเป็นพอไป ถ้าแห้งแล้งนี้ โอ้ยตายแหละ ว่างุ่นแม่ฟ้าฝนดีเขาก็ต้องไป เขาเคยไป ไปทำมาหากินทางภาคกลาง ได้อะไรๆ มากี่ส่งมาทางครอบครัวๆ เลี้ยงดูกันไป ภาคนี้เป็นภาคที่แร้นแค้นเกี่ยวกับเรื่องน้ำ แห้งแล้งมากนะ ภาคอื่นๆ พอเป็นพอไปทุกภาค

เพราะเรามันเที่ยวหมด เที่ยวเมืองไทย เฉพาะอย่างยิ่งก็คือเวลาช่วยชาติ ๖ ปีนี้ไปหมดเลย สถานที่เช่นไร นี่ไปแล้วดูด้วยนะ ไม่ใช่ไปธรรมดา ดูทุกสิ่งทุกอย่าง สถานที่ที่เข้ามาหาเลี้ยงชีพเป็นยังงี้ดูไปหมด จากนั้นก็ดูเรื่องของจิตใจคน ดูไปหมด เพราะฉะนั้นจึงว่า ดูทั้งภายนอก ดูทั้งภายใน ดูด้วยความเป็นธรรม พินิจพิจารณาไม่เอนไม่เอียง เพราะฉะนั้นการพูดจาแนะนำสั่งสอน ดูต่ำกว่ากล่าวของเรา เราจึงไม่สงสัย จะเด็ดเผ็ดร้อนขนาดไหนเป็นธรรมดาแล้วๆ เราไม่มีกิเลสความลำเอียง เอียงนั่นเอียงนี่เราไม่มี เราพูดได้ตามความจริง ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ดีชั่วบอกตามความจริงเลย นั่นละธรรม

นี่เราไปดู ทางนี้ก็ค่อยดีนา น้ำดีอยู่ แต่ยังงี้ก็ตามนะ ที่รวมของคนทั้งชาติและคนทั้งโลกจะอยู่ด้วยกันด้วยความผาสุกร่มเย็นก็คือน้ำใจ ให้น้ำใจต่อกัน อันนี้อยู่กันได้หมด อันนี้ละกว้างขวางกว่าน้ำบนท้องฟ้ามหาสมุทรที่ไหลลงมาพื้นแผ่นดินเรา ซึ่งมีที่แห่งที่ชุ่มเย็น น้ำใจดีนี้ทั่วไปหมดนะ ให้ปฏิบัติน้ำใจต่อกัน อย่าเห็นแก่อย่างอื่นมากกว่าน้ำใจ น้ำใจนี้แผ่ออกไปเป็นคุณความดีมหาศาล ไปที่ไหนร่มเย็นเป็นสุขไปหมด และตายใจกันได้ คนเรามีน้ำใจ น้ำใจก็ออกจากธรรม ถ้าไม่มีธรรมแล้วไม่มีน้ำใจ

ใจมีทุกคน กิเลสมีมากคนนั้นเอารัดเอาเปรียบคนอื่นมาก ทุกสิ่งทุกอย่าง เรื่องความดีจะไม่มีคนนั้น จะเสาะจะแสวงหาทำความกระทบกระเทือนแก่ผู้อื่น ด้วยความเห็นแก่ได้เห็นแก่เอา เอารัดเอาเปรียบ นี่คนไม่มีธรรม ไม่มีธรรมก็มีกิเลสหนาแน่น ไปที่ไหนเดือดร้อน ถ้ามีน้ำใจแล้วไปที่ไหนเย็นทั้งนั้น ขอให้สร้างน้ำใจขึ้นต่อกันมนุษย์เรา อยู่ด้วยกัน อย่าไปถือชาติชั้นวรรณะไม่เกิดประโยชน์อะไร ถือสูงถือต่ำไม่เกิดประโยชน์ ตั้งไว้เพื่อเป็นความเคารพบูชาประเพณีของมนุษย์เรา ตั้งไว้เรียกว่าเป็นเจดีย์อันหนึ่ง ให้คนเคารพ ให้รู้จักสูงจักต่ำ แต่การประพฤติตัวให้สม่ำเสมออันนี้คือน้ำใจ ไม่ว่าผู้ใหญ่ไม่ว่าผู้น้อยเฉลี่ยถึงกันหมด

ผู้ใหญ่เห็นเด็กก็น่ารักเพราะเด็กเป็นคนดี เด็กมองเห็นผู้ใหญ่ก็น่าเคารพบูชา นั่นผู้ใหญ่มีน้ำใจ เด็กมีน้ำใจดี เช่นอย่างครูกับนักเรียน ครูคนไหนดีนักเรียนดีดีพันนะ ถ้าครูไหนไม่ดีนักเรียนไม่ค่อยดีดี เรียนกันไปตามหลักวิชาแต่จิตใจเด็กไม่ดูดดื่มเหมือนครูที่ดี

ครูที่ตื่นี้เด็กเรียนหนังสือก็เรียนด้วยความเคารพเชื่อถือปฏิบัติตาม ถ้าครูไม่ตีก็สักแต่เรียนมาอย่างนั้นละไม่เชื่อฟัง นี่จะน้ำใจ ครูเป็นแบบเป็นฉบับ โรงเรียนไหนครูไหนดีเด็กจะพัวพัน ติดพัน เคารพนับถือ นี่ผู้ใหญ่เป็นอย่างนั้น ในชั้นครูก็เป็นอย่างนี้ และกระจายออกไปก็ผู้ใหญ่ดีผู้น้อยก็ค่อยดีไปตาม ผู้น้อยเอาเป็นคติตัวอย่าง และผู้น้อยเลวก็ไม่มานับถือ ไม่น่าเมตตาสงสาร

เพราะฉะนั้นจึงให้ตีทั้งผู้น้อยให้ตีทั้งผู้ใหญ่โดยทางน้ำใจ มีธรรมเคลือบแฝงแล้วดีทั้งนั้นละ ถ้าไม่มีธรรมแล้วไม่ตีนะ ไปที่ไหนต้องมีธรรมเป็นพื้นฐานๆ ถ้าอยากมีความสงบร่มเย็นตายใจฝากเป็นฝากตายกันได้ ให้มีธรรมในใจ ไม่ต้องเรียกหาชาติชั้นวรรณะชื่อเสียงอะไรแหละ ให้ดูบุคคลที่เป็นคนดีเข้ากันได้หมด ถ้าไม่ตีอยู่ไหนก็เป็นไฟ ให้พากันจดจำเอาไว้นะ ธรรมนี่ที่พอยังโลกให้สงบร่มเย็น ถ้าไม่มีธรรมไม่เป็นท่า ย่นเข้ามา เช่นอย่างวัดอย่างนี้ก็ต้องดูสมภารวัด สมภารวัดเป็นสำคัญมาก ดูสมภารวัด สมภารวัดเป็นคติตัวอย่าง อันดีงาม ลูกศิษย์ลูกหาผู้น้อยเข้ามานี้น้อมรับๆ แล้ว ยกตัวอย่างเช่นหลวงปู่มั่น พอก้าวเข้าไปวัด โหย ชาอ่อนเข้าอ่อน มันไม่มีอะไรจะทะนงตัว เข้าใจหรือ อ่อนด้วยความเคารพนับถือ นั้นละท่านดี ถ้าหัวหน้าวัดไม่ดีลูกศิษย์ก็แก่งก้าง ตัวเองไม่ดีลูกศิษย์ก็ไม่ดี หากความเคารพนับถือกันไม่ค่อยมี เป็นอย่างนั้นนะ

เรื่องเคารพนี่ออกจากธรรม ธรรมแจกออกไปแยกออกไปเป็นการปฏิบัติประพฤติตัว แล้วก็ดีไปด้วยกันทั้งนั้น อย่างวัดเป็นต้น เรยกตัวอย่างอย่างวัด หลวงปู่มั่นไปอยู่ที่ไหน โหย เรียบไปหมด แม้ประชาชนก็เรียบไปตามๆ กันไม่ใช่เรียบแต่วัด ประชาชนเรียบไปตามๆ ตามชั้นของฆราวาส ถ้าที่ไหนไม่มีวัดมีวานี้ ประชาชนก็แก่งๆ ก้างๆ มันบอกอยู่ในตัวนะ นี่ละธรรมขึ้นอยู่กับจุดศูนย์กลางๆ คือผู้ใหญ่ๆ ทำตัวของเราให้เป็นผู้ใหญ่ในตัวเองด้วยศีลด้วยธรรม กระจายไปที่ไหนก็เป็นความดีงามทั้งนั้น

ธรรมที่แผ่กระจายทั่วโลกก็คือพุทธศาสนา เป็นธรรมร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่มีพิษมีภัยเคลือบแฝงเลยพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าเรา จึงสมพระนามว่าศาสดาของโลก ทรงไว้ซึ่งโลกวิทู รู้ออบขอบชิดหมดทั่วแดนโลกธาตุ ไม่มีอะไรปิดบังพระทัย พระญาณหยั่งทราบนั้นเลย และทรงปฏิบัติต่อโลกด้วยพระเมตตาสงสาร ดังที่พระพุทธเจ้าสอนท่านบอกไว้ในพุทธกิจ ๕ ของพระพุทธเจ้า พุทธกิจคืองานของพระพุทธเจ้าโดยเฉพาะมีอยู่ ๕ อย่าง เวลาที่ท่านปฏิบัติหน้าที่ของท่าน

เวลาบ่ายสามโมงสี่โมงลงไปแล้ว เปิดโอกาสให้บรรดาพ่อค้าประชาชนคนทั่วๆ ไป นับแต่แม่หากษัตริย์ลงมาให้เข้าเฝ้า ให้มาฟังธรรมการอบรมของพระพุทธเจ้า แต่ไม่ได้เป็น

การบังคับ หากเป็นประเพณีของประชาชนที่พอถึงเวลานั้นก็ทราบกัน ๆ เพราะมีหัวหน้าพา
ดำเนิน แล้วประธานพระโอวาทให้บรรดาประชาชนตามชั้นภูมิของฆราวาส ตามชั้นภูมิของ
ธรรมที่เหมาะสมกัน

พอมืดเข้ามาแล้วประธานพระโอวาทแก่พระสงฆ์ ตั้งแต่พื้น ๆ ขึ้นไปถึงนิพพาน
แนะนำสั่งสอนบรรดาพระเจ้าพระสงฆ์

พอดกกลางคืนมาทรงเทศนาว่าการแก้ปัญหาของเทวบุตรเทวดา นับแต่ท้าวมหาพรหมลงมา
นี้สอนพวกเทพตอนเที่ยงคืน ท่านพูดเป็นกลาง ๆ ตอนเที่ยงคืนไปสอน
พวกเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม แก้ปัญหา นี่ก็เป็นแบบ ๆ ตอนบ่ายสอนประชาชน
ประชาชนก็คือคน ตอนค่ำสอนพระ พระก็คือคน สอนเทวบุตรเทวดานั้นพวกทวยเทพเป็น
กายทิพย์ ก็มีเหมือนกันกับเรา ประเภทหยาบละเอียดต่างกัน

ที่นี้พอปัจฉิมยามลงไปแล้ว ทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก นี้ละที่ว่าพระพุทธเจ้าทรงเล็ง
ญาณ ถ้าเป็นภาษาบาลีก็ว่า ภพฺพาภพฺเพ วิโลกานํ ทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก รายไหนที่ข้อ
ในพระข้ายคือพระญาณของพระพุทธเจ้า ว่าเป็นผู้มีอุปนิสัยสามารถที่จะบรรลुरुธรรมได้
อย่างรวดเร็ว แต่ชีวิตจะตายไปในไม่ช้า ก็รีบเสด็จไปโปรดคนนั้นก่อน สถานที่ใดควรจะไป
ไม่ไปอย่างไร เล็งญาณดูเรียบร้อย ๆ นี่เป็นงานของพระพุทธเจ้าไม่ทรงลดละ

ถึงเวลาเช้าเสด็จออกบิณฑบาต ออกบิณฑบาตนี้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนจำนวน
ไม่น้อย ใครได้เห็นได้ยินได้ฟังพระองค์นี้เป็นมหามงคลแก่จิตใจอย่างยิ่งทีเดียว นี่ท่าน
เสด็จออกบิณฑบาต จะทรงรับสั่งกับใครไม่รับสั่งกับใครก็ตาม พอมองเห็นเท่านั้นก็
เป็นทัสสนานุตตริยะะ คือความเห็นอย่างเลิศเลอ คือเห็นองค์ศาสดา ยิ่งได้ยินได้ฟังจาก
พระองค์รับสั่งอะไรด้วยแล้ว ยิ่งเป็นมงคลทางหูทางใจเข้าไป นี่เป็นงานประจำพระพุทธเจ้า
ท่านไม่ทรงว่าง จนบางคนเกิดปัญหาว่า พระพุทธเจ้าไม่ได้ทรงหลับนอนเลย เพราะงาน
ประจำตลอดรุ่ง อย่างนั้นก็มี แต่ความจริงพระองค์ก็ทรงมีเวลาหลับนอน

ที่นี้ก็มียมกปาฏิหาริย์ที่เข้ามาลบล้างกัน ถึงเวลาที่จะบรรทมพระองค์ก็บรรทม
แสดงพุทธนิมิตออกทำหน้าที่แทนอย่างนั้น ๆ เพราะฉะนั้นพระองค์จึงทรงพักผ่อนได้ไม่มี
ปัญหา นี้ละพระองค์ทรงทำประโยชน์แก่โลกทำมาอย่างนี้ตลอด ธรรมที่กระจายออกไปนี้
กระจายออกไปหมด ตั้งแต่มนุษย์มนาเทวดาอินทร์พรหมทั่วไตรโลกธาตุ ออกจากศาสน
ธรรมที่พระองค์ทรงตรัสไว้อย่างชอบแล้ว ๆ ทั้งนั้น จึงเรียกว่าธรรมล้วน ๆ ใน
พระพุทธศาสนา ไม่มีพิษมีภัยเลย นี้เรียกว่าศาสนธรรม ธรรมที่เป็นคำสั่งสอนของ
พระพุทธเจ้าโดยแท้ ทุก ๆ พระองค์เป็นแบบเดียวกัน ท่านเดินแถวเดียวกัน ตรัสรู้แบบ

เดียวกัน บริสุทธิ์แบบเดียวกัน สอนโลกด้วยความถูกต้องแม่นยำแบบเดียวกัน จึงเป็นแบบฉบับเรื่อยมา

ที่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น ๆ ท่านดำเนินตามทางสายเดียวกันมา จนกระทั่งมาถึงพระสมณโคดมเรานี้ นี่เป็นองค์ที่ ๔ ในภัทธกัปนี้มีพระพุทธเจ้า ๕ พระองค์ กกุสันโธ โภคาณมโน กัสสป โคตโม อริยมตไตรโย เป็นห้า จากนั้นแล้วพระอริยมตไตรโยจะมาตรัสรู้เป็นศาสดาแทน นี่พระองค์ก็ทรงเล็งญาณไว้เรียบร้อยแล้ว ภายนั้นจะมา จากนั้นท่านก็แสดงอนาคตวงศ์ คือวงศ์ของศาสดาที่จะมาตรัสรู้ข้างหน้า ภายนี้มีเท่านั้นองค์ ภายนั้นมีเท่านั้นองค์ บอกไปเลย แล้วก็มาตามนั้น พระพุทธเจ้าองค์ใดทรงเล็งญาณทราบอย่างแม่นยำ เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสอง คือพระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้า ไม่มีคำว่าผิดพลาดไปเลย ต่อไปพระอริยมตไตรโยก็จะมาข้างหน้า ท่านก็ดำเนินตามนี้

นี่ล้วนแล้วตั้งแต่ธรรมสอนโลก รื้อกองทุกข์ออกจากโลกด้วยธรรมของพระพุทธเจ้า แต่ละพระองค์ๆ เหมือนกันหมด ศาสนาของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์เป็นแบบฉบับ เป็นศาสนาโคโลกคู่สงสาร จึงเป็นเรื่องที่ใหญ่โตมาก แต่ของดีผู้ที่จะนับถือมีจำนวนน้อย แต่ของเลวมีมาก ท่านจึงรับสั่งกับพระอานนท์ที่ทูลถามว่า คนที่จะไปสวรรค์กับคนที่จะไปตกนรกทางไหนมากกว่ากัน พระองค์รับสั่งว่า คนผู้ที่จะไปสวรรค์นั้น เพราะการปฏิบัติดีของตนเองเพียงเขาโค เท่ากับเขาโค มีจำนวนน้อย แต่ผู้ที่จะหลงไหลลงนรกอเวจีนั้นเท่ากับชนโค ฟิงซี โคตัวหนึ่งมีขนมากน้อยเพียงไร มีเขาอย่างมาก ๒ เขา มีหน้าซ้ำเขากุดเขาด้วน หรือเป็นโคหัวโล้นก็มี ก็คือแทบจะไม่มีใครไปสวรรค์ไปนิพพาน นี้เรียกว่าโคหัวโล้น

สมัยนี้มีนมมีพอเขาไหม ศาสนาพระพุทธเจ้าในของพวกชาวพุทธเรานั้นมีพอเขาไหม หรือเป็นโคหัวโล้นไปหมด มันเต็มไปตั้งแต่ชนโคนั้นหรือ คนที่ต่ำช้าเลวทรามมีจำนวนมากที่จะไหลลงไปสู่ทางต่ำๆ ทางต่ำเป็นชั้นๆ จนกระทั่งถึงนรกอเวจี เรียกว่าต่ำสุดยอดก็คือนรกอเวจีขึ้นมาๆ เรื่อยๆ จากนั้นก็ขึ้นสวรรค์ พรหมโลก นิพพาน มีเพียงขนาดเขาโคเท่านั้น ทีนี้เราก็นับเข้ามาถึงคนผู้ที่นับถือพุทธศาสนามีจำนวนมากน้อยเพียงไรกับคนทั้งโลก เอา เทียบกันซิ นี่ถือของจริงของแท้คือพุทธศาสนา แล้วคนที่จะมานับถือของแท้ของจริงนี้มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นซึ่งเท่ากับเขาโค แต่ที่ถือสะเปะสะปะไปทุกสิ่งทุกอย่าง ด้วยถือว่าเป็นของดีของดี ซึ่งล้วนแล้วตั้งแต่แถวของชนโคทั้งนั้น นั้นจำนวนมากทีเดียว

เอาที่นี้ยื่นเข้ามาอีก เข้ามาๆ จนถึงตัวของเรา วันหนึ่งๆ เราคิดถึงความดีงามในหัวใจของเรา คิดถึงศีลถึงธรรม ถึงทาน ศีล ภาวนา คุณงามความดีทั้งหลายที่จะสั่งสมเข้าสู่ตัวของเรานี้ มีจำนวนมากน้อยเพียงไร แต่มันคิดสะเปะสะปะตั้งแต่ต้นจนกระทั่งหลับ

ความคิดของเราคนเดียวมีมากขนาดไหน นี่พวกชนโค เข้าใจไหม เราตื่นขึ้นมาสั่งสมแต่ชนโคๆ เขาโคไม่ค่อยมี แล้วคิดถึงเรื่องบุญเรื่องกุศลมีน้อยมากเท่ากับเขาโค คิดสะเปะสะปะไปตามนิสัยของกิเลสครอบหัวใจมีจำนวนมากมาย ให้อ่านเข้ามาที่นี่ พยายามตัดชนโคออกสั่งสมเขาโคให้แหลมเข้าไปๆ เข้าใจหรือ เอาให้เขาโคแหลมปัดฟุ้งถึงนิพพาน เข้าใจแล้วหรือ ย่นเข้ามาๆ วันนี้เทศน์เพียงเท่านั้นละ เรื่องพวกเขาโคกับพวกชนโค พวกอยู่ในศาลา หลวงตาบ่าวเวลานี้มีตั้งแต่ชนโคทั้งนั้น เขาโคไม่มี ถ้าว่าหลวงตาบ่าวก็หัวโล้นเสียไม่มีเขาเลย ไม่เป็นท่า เอาละแค่นั้นละวันนี้ ให้เป็นข้อเปรียบเทียบ

นี่เราสรุปลงมาถึงจุด แต่เรายังไม่บอกอย่างละเอียดสุดของความคิด คือจิตเวลามันรวมตัวเข้าแล้วมันจะคิดแบบกุศลมาก ๆ แหลมเขาโค จนกระทั่งฟาดแหลมปัด ฟุ้งถึงนิพพานเป็นอรหันต์ ที่นี้ไม่มีเลยชนโค หมด มีแต่เขาโค นั่นเป็นอย่างนั้น วันนี้ฝนตก พวกชนโคมันท่วมคนหมด เขาโคมาโผล่ในศาลานี้ไม่กี่ราย ชนโคเอาไปกินหมด เขาโคโผล่ออกมาจากฟ้าจากฝนมาศาลานี้มีเพียงสองเขา

โยม หลวงตาเจ้าขา อยากจะมาราบขออาราธนา ขอโอกาสอาราธนาหลวงตาทรงธาตุชั้นธรรมาอยู่ ๑๒๐ ปีนะเจ้าคะ

หลวงตา เฮ้ย ขอบ้าอะไรก็ไม่รู้ เราก็ไม่อยากพูดเสียงดังนะ เราก็ไม่อยากพูดเสียงดัง ขออาราธนาอยู่สัก ๑๒๐ ปี เราอยากจะทำอะไรก็ทำมันขอบ้าอะไร (หัวเราะ) เข้าใจไหม?

โยม ที่เดินทางมานี้ก็เพื่อเจตนาขอโอกาสอาราธนาเจ้าคะ

หลวงตา เอาละที่นี้พอ ขอไม่ขอเราก็ฟาดมันสุดเหวี่ยงแหละ หมดลมหายใจเมื่อไรถึงจะยอม ถ้าไม่หมดลมหายใจก็อยู่ไปอย่างนี้แหละ มีข้าวต้มขนมเอามาเสริมเขาโคซิ

(ผบ.เรือนจำอำเภอบึงกาฬ มาขอเมตตาอนุญาตตั้งชื่อตึกเรือนจำบึงกาฬที่หลวงตาเมตตาจัดสร้างให้ว่า ตึกญาณสัมปโน) ก็ไม่ขัดข้องอะไรแหละ เป็นธรรมดา

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th